

ACORD
referitor la traficul ilicit pe mare, adoptat la Strasbourg la 31
ianuarie 1995
în aplicarea articolului 17 din Convenția Națiunilor Unite împotriva
traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope întocmită la
Viena la 20 decembrie 1988

Statele membre ale Consiliului Europei, consimțind a fi obligate prin Convenția Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, întocmită la Viena, la 20 decembrie 1988, denumită, în continuare, Convenția de la Viena

Considerând că scopul Consiliului Europei constă în realizarea unei uniuni mai strânse între membrii săi ;

Fiind convinse de necesitatea de a urma o politică penală comună în scopul protejării societății ;

Considerând că lupta împotriva mării criminalități, care devine, din ce în ce mai mult, o problemă internațională, cere o cooperare strânsă pe plan internațional ;

Dorind să intensifice, în cea mai mare măsură, cooperarea lor în vederea suprimării traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope pe mare, conform dreptului internațional al mării și în respectul total al principiului libertății de navigație ;

Considerând, în consecință, că dispozițiile articolului 17 al Convenției de la Viena trebuie să fie completate printr-un acord regional care să-i dea efect și să-i întărească eficacitatea,

Au convenit următoarele:

Capitolul I – Definiții

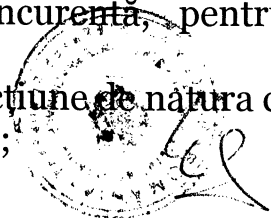
Articolul 1 – Definiții

În sensul prezentului acord:

a) expresia “*Stat intervenient*” desemnează un Stat Parte care a cerut sau își propune să ceară autorizarea unei alte Părți pentru a lua măsuri, în baza prezentului Acord, împotriva unei nave purtând pavilionul sau semnele de înmatriculare ale celui alt Stat Parte;

b) prin expresia “*competență preferențială*” trebuie înțeles dreptul prioritar al Statului de pavilion de a-și exercita competența, privitor la infracțiune, cu excluderea exercitării unei asemenea competențe care aparține unui alt Stat, atunci când Statul de pavilion are o competență concurentă, pentru o infracțiune relevantă, cu un alt Stat;

c) expresia “*infracțiune relevantă*” desemnează orice infracțiune de natură celei descrise în articolul 3, paragraful 1 al Convenției de la Viena;

d) termenul “navă” desemnează un vapor sau orice altă ambarcațiune maritimă de orice natură, inclusiv aeroglisoare și ambarcațiunile submersibile.

Capitolul II – Cooperarea internațională

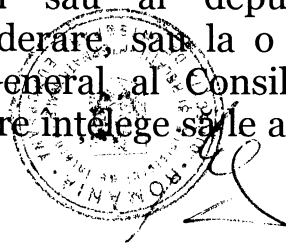
Secțiunea 1 – Dispoziții generale

Articolul 2 – Principii generale

1. Părțile vor coopera, în cea mai mare măsură posibilă, pentru suprimarea traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope pe mare, în conformitate cu dreptul internațional al mării.
2. În aplicarea prezentului Acord, Părțile vor veghea ca acțiunile lor să optimizeze eficacitatea măsurilor coercitive de luptă contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope pe mare.
3. Orice măsură luată în conformitate cu prezentul Acord va ține seama de necesitatea, prevăzută de dreptul internațional al mării, de a nu aduce atingere altor drepturi și obligații sau exercitării competenței statelor de coastă și nici de a modifica aceste drepturi, obligații sau competențe.
4. Nici o dispoziție a prezentului Acord nu poate fi interpretată într-o manieră care să aducă atingere principiului *non bis in idem*, așa cum e aplicat în legea internă.
5. Părțile recunosc utilitatea de a aduna și de a schimba informații asupra navelor, încărcăturii și faptelor, dacă ele consideră că acest schimb de informații ar putea ajuta o Parte să suprima traficul ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope pe mare.
6. Nici o dispoziție a prezentului Acord nu afectează imunitatea de care se bucură navele de război și alte nave de stat utilizate în scopuri necomerciale.

Articolul 3 – Competența

1. Fiecare Parte va lua măsurile necesare pentru a-și stabili competența sa asupra infracțiunilor relevante, atunci când infracțiunea este comisă la bordul unei nave care arborează pavilionul său.
2. În scopul aplicării prezentului Acord, fiecare Parte va lua măsurile necesare pentru a-și stabili competența cu privire la infracțiunile relevante comise la bordul unei nave arborând pavilionul, înmatricularea sau orice alt indiciu privind naționalitatea unei alte Părți la prezentul Acord. Această competență nu poate fi exercitată decât în conformitate cu prezentul Acord.
3. În scopul aplicării prezentului Acord, fiecare Parte va lua măsurile necesare pentru a-și stabili competența cu privire la infracțiunile relevante comise la bordul unei nave fără naționalitate, sau care este asimilată unei nave fără naționalitate, conform dreptului internațional.
4. Statul de pavilion va avea competență preferențială cu privire la orice infracțiune relevantă comisă la bordul navei sale.
5. Orice Stat va putea, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, sau la o dată ulterioară, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să indice celorlalte Părți la Acord criteriile pe care înțelege să le aplice

în exercitarea competenței sale stabilite conform paragrafului 2 al acestui articol.

6. Orice Stat care nu are în serviciul său nave de război, aeronave militare sau alte nave sau aeronave utilizate în scopuri necomerciale, care l-ar îndreptăți să acționeze în calitate de Stat intervenient, în conformitate cu prezentul Acord, va putea, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că nu va aplica dispozițiile paragrafelor 2 și 3 ale prezentului articol. Un Stat, care a formulat o astfel de declarație, va fi obligat să o retragă când circumstanțele care au justificat-o nu vor mai exista.

Articolul 4 – Asistența pentru Statul de pavilion

1. Partea care are motive rezonabile să presupună că o navă sub pavilionul său săvârșește sau este folosită pentru săvârșirea unei infracțiuni relevante, poate cere celorlalte Părți să o ajute în împiedicarea acestei utilizări. Părțile astfel solicitate vor acorda o astfel de asistență în limita mijloacelor de care dispun.

2. În formularea solicitării sale, Statul de pavilion poate, printre altele, să autorizeze Partea solicitată să ia unele sau toate măsurile specificate în prezentul Acord, sub rezerva oricăror condiții sau limitări ce ar putea fi impuse.

3. Când Partea solicitată consimte să acționeze în baza autorizării dată de Statul de pavilion conform paragrafului 2, dispozițiile prezentului Acord referitoare la drepturile și obligațiile Statului intervenient și ale Statului de pavilion se vor aplica, dacă este cazul și dacă nu sunt indicații contrare, atât Părții solicitate, cât și, respectiv, Părții solicitante.

Articolul 5 – Navele fără naționalitate

1. Partea, care are motive rezonabile să presupună că o navă fără naționalitate, sau asimilată unei nave fără naționalitate în virtutea dreptului internațional, săvârșește sau este folosită pentru săvârșirea unei infracțiuni relevante, va informa despre aceasta celelalte Părți ce par a fi direct afectate și va putea cere asistență oricărei Părți pentru a suprima folosirea navei pentru un astfel de scop. Partea astfel solicitată va acorda această asistență în limita mijloacelor de care dispune.

2. Atunci când, în baza paragrafului 1, o Parte a primit informații și acționează, apreciază măsurile adecvate în acest scop și își exercită competența cu privire la orice infracțiune relevantă eventual comisă de către orice persoană, la bordul navei.

3. Orice Parte, care a luat măsuri în baza prezentului articol, va comunica, cât mai curând posibil, Părții care i-a furnizat informațiile sau care a formulat o cerere de asistență, rezultatele oricărei măsuri luate în legătură cu nava sau cu orice persoană de la bordul acesteia.

Secțiunea 2 – Procedura de autorizare

Articolul 6 – Norme fundamentale în materie de autorizare

Când Statul intervenient are motive rezonabile să presupună că o navă sub pavilionul său având înmatricularea unei alte Părți, sau orice alt indiciu al naționalității navei, săvârșește sau este folosită pentru săvârșirea unei infracțiuni relevante, Statul intervenient va putea cere Statului de pavilion autorizarea de a opri nava și de a urca la bordul acesteia, în afara mării teritoriale a oricărei Părți și de a lua toate sau unele dintre măsurile specificate în prezentul Acord. Nici o astfel de măsură nu va putea fi luată, în baza acestui Acord, fără autorizarea Statului de pavilion.

Articolul 7 – Decizia asupra cererii de autorizare.

Statul de pavilion va confirma imediat primirea cererii de autorizare în baza articolului 6 și va comunica decizia sa asupra cererii cât mai curând posibil și, în măsura în care este posibil, în decurs de patru ore de la primirea cererii.

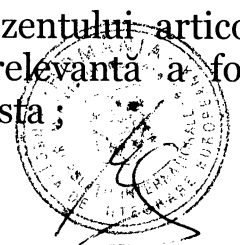
Articolul 8 – Condiții

1. Dacă Statul de pavilion autorizează cererea, această autorizație poate fi supusă unor condiții sau restricții. Astfel de condiții sau restricții pot să prevadă ca Statul de pavilion să-și dea în mod expres autorizarea înainte ca Statul intervenient să ia măsuri speciale.
2. Orice Stat va putea, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că, atunci când va acționa în calitate de Stat intervenient, va putea pune drept condiție pentru intervenția sa, ca persoanele având cetățenia sa, care sunt predate Statului de pavilion în temeiul articolului 15 și condamnate pentru o infracțiune relevantă, să aibă posibilitatea de a fi transferate Statului intervenient în vederea executării pedepsei aplicate.

Secțiunea 3 – Reguli privind măsurile aplicabile

Articolul 9 – Măsuri autorizate

1. După ce a primit autorizarea Statului de pavilion și sub rezerva, după caz, a condițiilor sau restricțiilor formulate în temeiul articolului 8, paragraful 1, Statul intervenient va putea lua următoarele măsuri:
 - i. a) să oprească nava și să urce la bordul acesteia ;
 - b) să preia controlul efectiv al navei și al oricărei persoane aflate la bordul acesteia ;
 - c) să ia orice măsură prevăzută la alineatul (ii) al prezentului articol, considerată necesară pentru a stabili dacă o infracțiune relevantă a fost săvârșită și să preleveze elementele de probă referitoare la aceasta ;

d) să impună navei sau oricărei persoane aflate la bordul acesteia să fie escortată până pe teritoriul Statului intervenient și să rețină nava în scopul de a întreprinde cercetări mai detaliate ;

ii. și, după luarea controlului efectiv al navei:

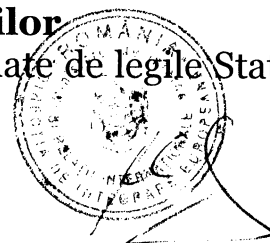
- a) să percheziționeze nava, precum și orice persoană sau obiect aflate la bordul acesteia, inclusiv încărcătura acesteia;
 - b) să deschidă sau să ceară deschiderea oricărui container, să testeze sau să ia eșantioane din tot ce se află la bordul navei;
 - c) să ceară oricărei persoane care se află la bordul navei să furnizeze informații în ceea ce o privește sau în legătură cu orice obiect ce se află la bordul navei ;
 - d) să ceară să i se prezinte documente, cărți sau registre referitoare la navă sau la orice persoană sau obiect care se găsește la bordul acesteia și să facă fotografiile sau copii ale oricărui obiect a cărui prezentare poate fi cerută de autoritățile competente ;
 - e) să ridice, să sigileze și să conserve orice element de probă sau material descoperit la bordul navei.
2. Orice măsură luată în temeiul paragrafului 1 al acestui articol nu va prejudicia orice drept al suspectului, existent conform legii Statului intervenient, de a nu furniza elemente pentru propria incriminare.

Articolul 10 – Măsuri de executare

1. Dacă, urmare a măsurilor luate pentru aplicarea articolului 9, Statul intervenient deține probe că s-a săvârșit o infracțiune relevantă, probe care, în temeiul propriei legislații, ar justifica fie arestarea persoanelor implicate, fie reținerea navei, sau ambele, va putea lua măsuri în acest sens.
2. Statul intervenient va notifica, fără întârziere, Statului de pavilion, măsurile luate în aplicarea paragrafului 1 de mai sus.
3. Perioada de reținere a navei nu poate să depășească durata strict necesară pentru finalizarea investigațiilor privind infracțiunile relevante. Atunci când există motive rezonabile pentru a presupune că proprietarii navei sunt direct implicați în una din infracțiunile sus-menționate, nava și încărcătura sa pot fi reținute și după terminarea anchetei. Persoanele care nu sunt bănuite de a fi comis o infracțiune relevantă vor fi eliberate, iar obiectele ce nu pot servi drept probă vor fi restituite .
4. Fără a se aduce atingere dispozițiilor prevăzute în paragraful anterior, Statul intervenient și Statul de pavilion pot să convină cu un Stat Terț, Parte la prezentul Acord, ca nava să fie escortată până în teritoriul acestuia din urmă; Statul terț este considerat, în scopurile prezentului Acord, ca Stat intervenient, după ce nava a atins teritoriul său.

Articolul 11 – Executarea măsurilor

1. Măsurile luate în temeiul articolelor 9 și 10 sunt guvernate de legile Statului intervenient.

2. Măsurile luate în temeiul articolului 9 paragraful 1, literele a, b și d, nu sunt executate decât de navele de război sau de aeronave militare, sau de alte nave sau aeronave ce poartă, în mod vizibil, un semn exterior și identificabil ca fiind în serviciul statului și legal abilitate în acest scop.
3. a) Un agent al statului intervenient nu poate fi urmărit în teritoriul Statului de pavilion pentru nici o faptă comisă în exercitarea funcțiilor sale. Într-un astfel de caz, el va fi pasibil de urmărire în Statul intervenient, ca și cum faptele ce constituie infracțiunea ar fi fost comise pe teritoriul aflat sub jurisdicția aceluia Stat.
b) În orice procedură declanșată în Statul de pavilion, infracțiunile săvârșite împotriva unui agent al Statului intervenient în legătură cu măsurile luate în temeiul articolelor 9 și 10 vor fi considerate ca fiind săvârșite împotriva unui agent al Statului de pavilion.
4. Comandantul unei nave abordate în aplicarea prezentului Acord are dreptul să comunice cu autoritățile Statului de pavilion și cu proprietarii sau administratorii navei pentru a le notifica abordarea sa. Totuși, autoritățile Statului intervenient pot să împiedice sau să amâne orice comunicare cu proprietarii sau administratorii navei dacă au motive întemeiate să presupună că această comunicare riscă să obstrucționeze ancheta privind o infracțiune relevantă.

Articolul 12 – Precauții în aplicarea practică

1. În aplicarea prezentului Acord, Părțile vor ține seama, în mod corespunzător, de necesitatea de a nu compromite siguranța pe mare a persoanelor, a navei și a încărcăturii și de a nu aduce atingere unor interese comerciale sau juridice. În mod deosebit, vor ține seama de:
 - a. riscurile ce le implică abordarea unei nave pe mare și posibilitatea de a executa această operație, în condițiile cele mai bune de siguranță, în următorul port de escală a navei ;
 - b. necesitatea de a minimaliza orice atingere a activităților comerciale legitime ale unei nave;
 - c. necesitatea de a evita ca nava să fie reținută sau să fie întârziată în mod injust ;
 - d. necesitatea de limita la minimum folosirea forței pentru asigurarea respectării instrucțiunilor Statului intervenient.
2. Folosirea armelor de foc pe navă sau împotriva acesteia va fi semnalată, cât mai curând posibil, Statului de pavilion.
3. Decesul sau vătămarea unei persoane de la bordul navei va fi raportată, cât mai curând posibil, Statului de pavilion. Autoritățile Statului intervenient vor coopera deplin cu autoritățile Statului de pavilion în orice anchetă pe care acesta din urmă ar putea să o declanșeze în legătură cu decesul sau rănirea respectivă.

Secțiunea 4 – Dispoziții privitoare la exercitarea competenței

Articolul 13 – Proba infracțiunilor

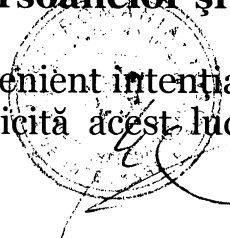
1. Pentru a permite Statului de pavilion să decidă asupra exercitării sau neexercitării competenței sale preferențiale în conformitate cu dispozițiile articolului 14, Statul intervenient va transmite, fără întârziere, Statului de pavilion, un rezumat al probelor strânse cu privire la infracțiunile descoperite ca urmare a măsurilor luate în temeiul articolului 9. Statul de pavilion va trebui să confirme, neîntârziat, primirea acestuia.
2. Dacă Statul intervenient descoperă elemente care îl îndreptățesc să creadă că infracțiuni nerelevante, în sensul prezentului Acord, au putut fi comise sau că persoane care nu sunt implicate în săvârșirea unor infracțiuni relevante se află la bordul navei, va informa despre aceasta Statul de pavilion. Dacă va fi cazul, Părțile în cauză se vor consulta.
3. Dispozițiile prezentului Acord vor fi interpretate ca permițând Statului intervenient să ia și alte măsuri decât cele vizând investigarea și urmărirea infracțiunilor relevante, inclusiv deținerea de persoane, numai atunci când:
 - a) Statul de pavilion își dă, în mod expres, consimțământul sau
 - b) Măsurile respective privesc investigarea și urmărirea infracțiunilor săvârșite după ce persoana a fost condusă pe teritoriul Statului intervenient.

Articolul 14 – Exercițarea competenței preferențiale

1. Statul de pavilion care dorește să-și exercite competența sa preferențială o va face conform dispozițiilor următoare ale prezentului articol.
2. El va înștiința despre aceasta Statul intervenient, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 14 zile de la primirea rezumatului probelor, menționat la articolul 13. Dacă Statul de pavilion omite să înștiințeze, se va presupune că a renunțat la dreptul său de a-și exercita competența sa preferențială.
3. Atunci când Statul de pavilion a notificat Statului intervenient că intenționează să-și exercite competența sa preferențială, exercitarea competenței Statului intervenient este suspendată, în afara cazurilor de predare a unor persoane, nave, încărcături și probe, conform prezentului Acord.
4. Statul de pavilion va transmite imediat cazul autorităților sale competente în scopul urmăririi penale.
5. Măsurile luate de Statul intervenient împotriva navelor și persoanelor de la bord pot fi considerate că au fost îndeplinite în cadrul procedurii Statului de pavilion.

Articolul 15 – Predarea navelor, încărcăturii, persoanelor și probelor

1. Atunci când Statul de pavilion a notificat Statului intervenient intenția sa de a-și exercita competența preferențială și dacă Statul solicită acest lucru,

persoanele arestate, nava, încărcătura și probele reținute trebuie să fie predate aceluși Stat, conform dispozițiilor prezentului Acord.

2. Cererea de predare a persoanelor arestate va trebui să fie însoțită, pentru fiecare persoană, de originalul sau de copia certificată a mandatului de arestare sau altei decizii având același efect, emise de o autoritate judiciară conform procedurii prescrise de dreptul Statului de pavilion.

3. Părțile se angajează să depună toate eforturile pentru ca predarea persoanelor, navelor, încărcăturilor și probelor să aibă loc cât mai urgent.

4. Nici o dispoziție a prezentului Acord nu poate fi interpretată ca privând o persoană reținută de dreptul său, în virtutea legii Statului intervenient, de a ataca detenția sa în fața unei instanțe a aceluși Stat, potrivit procedurilor stabilite de dreptul său intern.

5. În loc de a cere predarea persoanelor arestate sau a navei, Statul de pavilion poate cere eliberarea lor imediată. Când această cerere a fost formulată, Statul intervenient trebuie să le elibereze de îndată.

Articolul 16 – Pedepșa capitală

Dacă infracțiunea pentru care Statul de pavilion decide să-și exercite competența sa preferențială conform articolului 14 se pedepsește cu pedeapsa capitală conform legii acestui Stat și, dacă pentru aceeași infracțiune pedeapsa capitală nu este prevăzută de legislația Statului intervenient sau aceasta nu este, în general, executată, predarea oricărei persoane poate să nu fie acordată decât cu condiția ca Statul de pavilion să dea astfel de asigurări care să fie considerate, de către Statul intervenient, ca suficiente că pedeapsa capitală nu va fi executată.

Secțiunea 5 – Reguli de procedură și alte dispoziții generale

Articolul 17 – Autorități competente

1. Fiecare Parte va desemna o autoritate responsabilă cu transmiterea cererilor și a răspunsurilor la cererile formulate în temeiul articolelor 6 și 7 din prezentul Acord. În măsura în care este posibil, fiecare Parte va lua măsuri pentru ca această autoritate să poată primi cererile și să le răspundă la orice oră din zi sau din noapte.

2. Totodată, Părțile vor desemna o autoritate centrală responsabilă de notificarea exercitării competenței preferențiale în temeiul articolului 14 și de orice alte comunicări sau notificări în temeiul prezentului Acord.

3. Fiecare Parte, în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, va comunica Secretarului General al Consiliului Europei denumirea și adresa autorităților desemnate în aplicarea prezentului articol, precum și orice altă informație de natură de a facilita comunicarea conform prezentului Acord. Orice modificare ulterioară a numelui, a adresei sau a altei informații privind aceste autorități va fi comunicată, de asemenea, Secretarului General.

Articolul 18 – Comunicarea între autoritățile desemnate

1. Autoritățile desemnate în temeiul art.17 vor comunica direct între ele.
2. Atunci când, indiferent de motiv, comunicarea directă nu se poate realiza, Părțile pot conveni să folosească canalele de comunicație ale O.I.P.C. - INTERPOL sau cele ale Consiliului de Cooperare Vamală.

Articolul 19 – Forma cererii și limbile folosite

1. Orice comunicare în temeiul articolelor de la 4 la 16 se face în scris. Pot fi folosite și mijloacele moderne de telecomunicații, precum faxul.
2. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 3 al prezentului articol, nu se cere traducerea cererilor nici a altor documente sau piese justificative.
3. Orice Parte, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, va putea, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să-și rezerve dreptul de a solicita ca cererile, celelalte documente sau piesele justificative care i-au fost trimise să fie formulate sau însoțite de o traducere în propria limbă sau într-una din limbile oficiale ale Consiliului Europei sau în orice altă limbă pe care o va indica. Orice Parte va putea, cu această ocazie, să declare că este dispusă să accepte traduceri în orice altă limbă pe care o va indica. Celelalte Părți vor putea aplica regula reciprocității.

Articolul 20 – Autentificarea și legalizarea

Documentele transmise în aplicarea prezentului Acord sunt scutite de orice formalități de autentificare și de legalizare.

Articolul 21 – Conținutul cererii

Orice cerere prezentată în temeiul articolului 6 trebuie să conțină:

- a) denumirea autorității care face solicitarea și a autorității abilitate să efectueze investigații sau acte de procedură ;
- b) informații amănunțite asupra navei respective, inclusiv, în măsura în care este posibil, numele, descrierea navei, înmatricularea și celelalte elemente ce indică naționalitatea sa, precum și locul unde se află, însoțite de o cerere de confirmare că nava are naționalitatea Părții solicitate ;
- c) informații amănunțite asupra infracțiunilor în cauză, precum și motivele pe care se bazează bănuielile ;
- d) măsurile ce se propun a fi luate și asigurarea că ele vor fi luate dacă nava poartă pavilionul Statului intervenient.

Articolul 22 – Informații pentru proprietarii și comandanții navelor

Fiecare Parte va lua măsurile necesare pentru a informa proprietarii și comandanții navelor ce poartă pavilionul său că Statele Părți la prezentul

Acord pot fi autorizate să urce la bordul navelor, în afara apelor teritoriale a oricăreia dintre Părți, pentru scopurile menționate în prezentul Acord și pentru a-i informa, în special, asupra obligației lor de a se conforma instrucțiunilor date de serviciile de coastă ale Statului intervenient, investite cu această competență.

Articolul 23 – Restrângerea folosinței

Statul de pavilion va putea subordona autorizarea prevăzută la articolul 6 condiției ca informațiile sau elementele de probă obținute să nu fie folosite sau transmise, de autoritățile Statului intervenient, în legătură cu alte investigații sau proceduri decât cele referitoare la infracțiuni relevante, fără consimțământul său prealabil.

Articolul 24 – Confidențialitatea

Părțile interesate trebuie, cu condiția ca aceasta să nu fie contrară principiilor fundamentale ale dreptului lor intern, să păstreze confidențialitatea tuturor mijloacelor de probă și a informațiilor comunicate de o altă Parte în virtutea prezentului Acord, cu excepția cazului când divulgarea este necesară pentru aplicarea prezentului Acord sau pentru orice anchete sau proceduri.

Secțiunea 6 – Cheltuieli și daune-interese

Articolul 25 – Cheltuieli

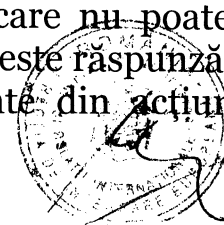
1. Dacă Părțile interesate nu convin altfel, cheltuielile necesare pentru executarea măsurilor prevăzute de articolele 9 și 10 sunt în sarcina Statului intervenient și cheltuielile necesare pentru îndeplinirea oricărei măsuri în temeiul articolelor 4 și 5 sunt, în mod normal, în sarcina Părții care acordă asistență.

2. În cazul în care Statul de pavilion și-a exercitat competența sa preferențială conform articolului 14, atunci acesta va suporta cheltuielile returnării navei și cheltuielile pentru transportul persoanelor suspecte și a elementelor de probă.

Articolul 26 – Daune-interese

1. Dacă în cursul acțiunilor angajate în aplicarea articolelor 9 și 10 de mai sus, o persoană fizică sau juridică suferă o pierdere, o daună sau un prejudiciu ca urmare a neglijenței sau a altor fapte imputabile Statului intervenient, acesta din urmă este răspunzător pentru reparații.

2. Atunci când acțiunea este desfășurată într-o manieră care nu poate fi justificată de dispozițiile prezentului Acord, Statul intervenient este răspunzător să compenseze orice pierdere, daună sau prejudiciu rezultate din acțiunea

respectivă. Statul intervenient este, de asemenea, răspunzător pentru compensarea unei astfel de pierderi, daună sau prejudiciu, dacă suspiciunile se dovedesc a fi neîntemeiate și cu condiția ca nava abordată, armatorul sau echipajul să nu fi comis nici un act care să-i facă suspecti.

3. Responsabilitatea pentru orice daună, produsă ulterior unei acțiuni angajate în temeiul articolului 4, revine Statului solicitant, care poate cere compensații Statului solicitat în cazul în care daunele au fost rezultatul neglijenței sau a altor fapte imputabile Statului solicitat.

Capitolul 3 – Dispoziții finale

Articolul 27 – Semnarea și intrarea în vigoare

1. Presentul Acord este deschis spre semnare pentru toate Statele membre ale Consiliului Europei care au consimțit deja să fie legate prin Convenția de la Viena. Ele vor putea să-și exprime, în mod expres, consimțământul de a fi legate prin prezentul Acord:

- a. fie prin semnarea fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării ;
- b. fie prin semnarea sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, semnarea fiind urmată de ratificare, acceptare sau aprobare.

2. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse pe lângă Secretarul General al Consiliului Europei.

3. Presentul Acord va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unui termen de trei luni după data la care trei State membre ale Consiliului Europei vor fi declarat consimțământul lor a fi legate prin prezentul Acord, conform dispozițiilor paragrafului 1.

4. Pentru orice Stat semnatar care își va exprima ulterior consimțământul de a fi legat prin prezentul Acord, acesta va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni după data la care acesta își va fi exprimat consimțământul de a fi legat prin Acord, conform dispozițiilor paragrafului 1.

Articolul 28 – Aderarea

1. După intrarea în vigoare a prezentului Acord, Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea, după consultarea Statelor Contractante la Acord, să invite orice Stat nemembru al Consiliului, dar care și-a exprimat consimțământul de a fi legat la Convenția de la Viena, să adere la Acord, printr-o decizie luată cu majoritatea prevăzută de articolul 20.d al Statutului Consiliului Europei și cu unanimitatea reprezentanților Statelor Contractante ce au dreptul de a desemna membri în Comitetul Miniștrilor.

2. Pentru orice Stat care aderă, prezentul Acord va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului de aderare pe lângă Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 29 – Aplicarea teritorială

1. Orice Stat va putea, în momentul semnării sau cu ocazia depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, să precizeze teritoriul sau teritoriile cărora li se aplică consimțământul său de a fi legat prin prezentul Acord.

2. Orice Stat va putea în orice alt moment ulterior, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să extindă consimțământul său de a fi legat prin prezentul Acord asupra oricărui alt teritoriu menționat în declarație. Acordul va intra în vigoare, pentru un astfel de teritoriu, în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii declarației de către Secretarul General.

3. Pentru orice teritoriu ce face obiectul unei declarații în temeiul paragrafelor 1 și 2 precedente, vor putea fi desemnate autorități prin aplicarea articolului 17, paragrafele 1 și 2.

4. Orice declarație, făcută în temeiul paragrafelor precedente, va putea fi retrasă, în privința oricărui teritoriu menționat în această declarație, printr-o notificare adresată Secretarului General. Retragera va intra în vigoare din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 30 – Relația cu alte convenții și acorduri

1. Prezentul Acord nu afectează drepturile și obligațiile decurgând din Convenția de la Viena sau din convenții internaționale multilaterale privind probleme speciale.

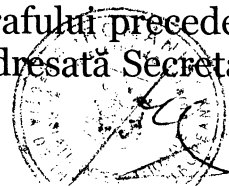
2. Părțile la Acord vor putea încheia între ele acorduri bilaterale sau multilaterale referitoare la problemele la care se referă prezentul Acord, în scopul completării sau al consolidării dispozițiilor acestuia sau pentru a facilita aplicarea principiilor consacrate prin articolul 17 al Convenției de la Viena sau prin prezentul Acord.

3. Dacă două sau mai multe Părți au încheiat deja un acord sau un tratat asupra unui subiect vizat de prezentul Acord, sau dacă au stabilit, în alt mod, relațiile lor în privința acestui subiect, ele vor putea aplica respectivul acord, tratat sau aranjament, în locul prezentului Acord, dacă, astfel, se facilitează cooperarea internațională.

Articolul 31 – Rezerve

1. Orice Stat va putea, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, să declare că se va prevala de una sau mai multe rezerve prevăzute la articolul 3 paragraful 6, la articolul 19 paragraful 3 și la articolul 34 paragraful 5. Nici o altă rezervă nu e admisă.

2. Orice stat care a formulat o rezervă în temeiul paragrafului precedent va putea să o retragă, integral sau parțial, printr-o notificare adresată Secretarului

General al Consiliului Europei. Retragerea va avea efect la data primirii notificării de către Secretarul General.

3. O Parte care a formulat rezerve asupra unei dispoziții a prezentului Acord, nu poate pretinde aplicarea dispoziției respective de către o altă Parte; ea va putea, dacă rezerva este parțială sau condiționată, să pretindă aplicarea dispoziției respective în măsura în care a acceptat-o.

Articolul 32 – Comitetul de supraveghere

1. După intrarea în vigoare a prezentului Acord, Comitetul de supraveghere, compus din experți reprezentând Părțile, va fi convocat, la cererea uneia din Părțile la Acord, de către Secretarul General al Consiliului Europei.

2. Comitetul de supraveghere va examina modul de aplicare a prezentului Acord și va propune măsurile adecvate în vederea asigurării eficacității funcționalității acestuia.

3. Comitetul de supraveghere va putea să hotărască propriile sale reguli de procedură.

4. Comitetul de supraveghere va putea decide să invite State care nu sunt Părți la prezentul Acord, precum și organizații sau organisme internaționale, după caz, să participe la reuniunile sale.

5. Fiecare Parte va trimite la Secretarul General al Consiliului Europei, din doi în doi ani, un raport asupra aplicării Acordului, în forma și potrivit modalităților decise de către Comitetul de supraveghere sau de către Comitetul European pentru probleme penale. Comitetul de supraveghere va putea decide ca informația furnizată sau raportul stabilit pe baza acestei informări să fie distribuite Părților și organizațiilor sau instanțelor internaționale pe care le consideră interesate.

Articolul 33 – Amendamente

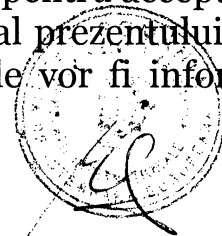
1. Amendamente la prezentul Acord pot fi propuse de fiecare Parte și orice propunere va fi comunicată, de către Secretarul General al Consiliului Europei, Statelor membre ale Consiliului Europei și fiecărui Stat nemembru care a aderat sau a fost invitat să adere la prezentul Acord, conform dispozițiilor articolului 28.

2. Orice amendament propus de o Parte va fi comunicat Comitetului European pentru Probleme Penale, care va supune Comitetului Miniștrilor avizul său asupra amendamentului propus.

3. Comitetul Miniștrilor va examina amendamentul propus și avizul Comitetului European pentru Probleme Penale, după care va putea adopta amendamentul.

4. Textul oricărui amendament adoptat de Comitetul Miniștrilor conform paragrafului 3 al prezentului articol va fi transmis Părților, pentru acceptare.

5. Orice amendament adoptat conform paragrafului 3 al prezentului articol, va intra în vigoare în a treizecea zi după ce toate Părțile vor fi informat pe Secretarul General că ele l-au acceptat.

Articolul 34 – Reglementarea diferendelor

1. Comitetul European pentru Probleme Penale al Consiliului Europei va fi informat despre interpretarea și aplicarea prezentului Acord.

2. În cazul unui diferend între ele asupra interpretării sau aplicării prezentului Acord, Părțile se vor strădui să soluționeze diferendul prin negocieri sau prin alte mijloace pașnice alese de acestea, inclusiv supunerea diferendului Comitetului European pentru Probleme Penale, unui tribunal arbitral, care va lua decizii obligatorii pentru Părțile la diferend, prin mediere sau conciliere sau prin altă procedură judiciară, convenită între Părțile interesate.

3. Orice Stat poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, sau la o dată ulterioară, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că, pentru orice diferend asupra interpretării sau aplicării prezentului Acord, va recunoaște ca obligatorie, fără un acord prealabil și sub rezerva reciprocității, supunerea diferendului arbitrajului în conformitate cu procedura prevăzută în Anexa la prezentul Acord.

4. Orice diferend care nu a fost soluționat în temeiul paragrafelor 2 și 3 ale acestui articol va fi supus, la cererea oricăreia dintre Statele-părți la diferend, Curții Internaționale de Justiție, care va decide.

5. Orice Stat, va putea în momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că nu se consideră legat prin paragraful 4 al acestui articol.

6. Orice Parte care a făcut o declarație în temeiul paragrafelor 3 și 5 ale acestui articol, va putea, în orice moment, să retragă această declarație, printr-o notificare adresată Secretarului General al Consiliului Europei.

Articolul 35 – Denunțarea

1. Orice Parte va putea, în orice moment, să denunțe prezentul Acord, printr-o notificare adresată Secretarului General al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va avea efect în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.

3. Totuși, prezentul Acord va rămâne în vigoare în privința oricărei acțiuni sau proceduri inițiate în urma unor cereri sau comunicări formulate în cursul perioadei sale de validitate față de Partea care a denunțat Acordul.

Articolul 36 – Notificări

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica tuturor Statelor membre ale Consiliului Europei sau oricărui Stat care a aderat la prezentul Acord, precum și Secretarului General al Națiunilor Unite :

a. orice semnare ;

b. depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;

- c. denumirea oricărei autorități și orice alte informații comunicate în temeiul articolului 17 ;
- d. orice rezervă făcută în temeiul articolului 31, paragraful 1 ;
- e. data intrării în vigoare a prezentului Acord conform articolelor 27 și 28 ;
- f. orice cerere făcută în temeiul articolului 32, paragraful 1, precum și data oricărei reuniuni organizate conform aceluși paragraf ;
- g. orice declarație făcută în temeiul articolului 3, paragrafele 5 și 6, articolul 8, paragraful 2, articolul 19, paragraful 3 și articolul 34, paragrafele 3 și 5 ;
- h. orice alt act, notificare sau comunicare referitoare la prezentul Acord ;

Drept pentru care subsemnații, legal împuterniciți la aceasta, au semnat prezentul Acord.

Întocmit la Strasbourg, la 31 ianuarie 1995, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus la arhivele Consiliului European. Secretarul General al Consiliului European va trimite copii certificate fiecărui Stat membru al Consiliului European și oricărui Stat invitat să adere la prezentul Acord.

A N E X A

1. Partea la diferend care solicită un arbitraj, în aplicarea articolului 34, paragraful 3, va notifica, în scris, celeilalte Părți, această cerere precum și considerentele care o motivează
2. Părțile interesate vor stabili un tribunal arbitral.
3. Tribunalul arbitral este format din trei membri. Fiecare din Părți numește un arbitru. Ambele Părți, de comun acord, desemnează președintele completului arbitral.
4. Dacă o astfel de nominalizare sau desemnare nu intervine în intervalul de patru luni ce urmează datei la care arbitrajul a fost solicitat, sarcina nominalizării sau desemnării necesare revine Secretarului General al Tribunalului Permanent de Arbitraj.
5. Dacă Părțile nu convin altfel, tribunalul își va desemna propria procedură.
6. Dacă Părțile nu convin altfel, tribunalul hotărăște pe baza regulilor de drept internațional aplicabile și, în absența unor astfel de reguli, pe baza principiului "*ex aequo et bono*".
7. Tribunalul va hotărî cu majoritate de voturi. Deciziile sale vor fi definitive și obligatorii.

Conform cu art. 34
 Tribuna France
 Colonel
 Lucian Secaru

